ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 3 décembre 1986, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté ministériel "modifiant l'arrêté royal du 10 mars 1977 relatif à l'exécution de certaines dispositions de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et de l'Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1969", a donné le 5 janvier 1987 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 3 december 1986 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969", heeft op 5 januari 1987 het volgend advies gegeven :

L'article 2, § 6, de l'arrêté royal du 10 mars 1977 prévoit le versement à la trésorerie d'une rétribution pour la délivrance du certificat ministériel de garantie financière, s'élevant pour les navires de mer, à :

500 FB pour la minute et
250 FB par expédition.

L'article 3, § 6, du même arrêté prévoit pour le même certificat concernant les bateaux d'intérieur, une rétribution s'élevant à :

250 FB pour la minute et
125 FB par expédition.

Ces rétributions peuvent - sur base de l'article 4, § 3, de la loi du 20 juillet 1976 portant approbation et exécution de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, et de l'Annexe, faites à Bruxelles le 29 novembre 1979 - être fixées par arrêté royal aussi longtemps qu'elles conservent le caractère d'une redevance dont le montant est compatible avec la charge du service qui est assumé par l'administration.

L'article 10 de l'arrêté royal du 10 mars 1977 prévoit que le Ministre peut adapter périodiquement la rétribution visée aux articles 2, § 6, et 3, § 6, au niveau de vie.

Le "niveau de vie" vise manifestement le coût de la vie. Celui-ci doit normalement s'apprécier en fonction des fluctuations de l'indice des prix à la consommation.

.../...

Or, si l'on calcule le rapport entre l'indice de février 1977 (dernier indice avant l'arrêté royal du 10 mars 1977) et le dernier indice (celui de décembre 1986), on obtient la relation suivante :

$$\frac{131,88 \times 1,54012}{119,91} = 1,6938623.$$

Cette hausse du coût de la vie justifie une majoration des redevances de 70 pour cent mais non leur doublement.

La majoration prévue par le projet ne peut donc pas être considérée comme une simple adaptation du montant des rétributions à l'évolution des prix, qui pourrait être décidée par le Ministre.

Une telle majoration pourrait toutefois être décidée par le Roi.

Il est dès lors proposé d'insérer l'article unique, comportant deux paragraphes, du présent projet d'arrêté ministériel, dans le projet d'arrêté royal sur lequel le Conseil d'Etat, section de législation, donne son avis le même jour sous le n° L. 17.687/2.

Si cette suggestion était suivie, il y aurait lieu de compléter l'alinéa 1er du préambule du projet d'arrêté royal en visant notamment l'article 2, § 4, l'article 2, § 6, et l'article 3, § 6.

---

Artikel 2, § 6, van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 bepaalt dat voor de uitreiking van het ministerieel certificaat van financiële zekerheid in de Staatskas een vergoeding moet worden gestort die voor zeeschepen als volgt is bepaald :

500 BF voor de minuut en
250 BF voor elke expeditie.

Artikel 3, § 6, van hetzelfde besluit bepaalt dat voor hetzelfde certificaat met betrekking tot binnenschepen een vergoeding moet worden gestort van :

250 BF voor de minuut en
125 BF voor elke expeditie.

Die vergoedingen kunnen, op grond van artikel 4, § 3, van de wet van 20 juli 1976 houdende goedkeuring en uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake de burgerlijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, en van de Bijlage, opgemaakt te Brussel op 29 november 1969, bij koninklijk besluit worden vastgesteld zolang zij het karakter behouden van een retributie waarvan het bedrag bestaanbaar is met de last van de dienst die het bestuur op zich neemt.

Artikel 10 van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 bepaalt dat de Minister de bedragen van de vergoeding welke in de artikelen 2, § 6, en 3, § 6, zijn bepaald, periodiek aan de levensduurte kan aanpassen.

Met de "levensduurte" worden kennelijk "de kosten van levensonderhoud" bedoeld. Deze moeten normaal worden beoordeeld volgens de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Berekent men de verhouding tussen het indexcijfer van februari 1977 (laatste indexcijfer vóór het koninklijk besluit van 10 maart 1977) en het jongste indexcijfer (dat van december 1986), dan bekomt men :

$$\frac{131,88 \times 1,54012}{119,91} = 1,6938623.$$

Die verhoging van de kosten van levensonderhoud wettigt een verhoging van de retributies met 70 percent, maar niet de verdubbeling ervan.

De in het ontwerp bepaalde verhoging mag dus niet worden beschouwd als een blote aanpassing van het bedrag van de vergoedingen aan de prijzenevolutie, tot welke aanpassing de Minister zou kunnen besluiten.

Wel zou door de Koning tot een zodanige verhoging kunnen worden besloten.

Derhalve wordt voorgesteld het twee paragrafen omvattende enige artikel van het onderhavige ontwerp van ministerieel besluit in te voegen in het ontwerp van koninklijk besluit waarover de Raad van State, afdeling wetgeving, heden advies uitbrengt onder nr. L. 17.687/2.

Wordt op deze wenk ingegaan, dan zou het eerste lid van de aanhef van het ontwerp van koninklijk besluit moeten worden aangevuld met een verwijzing inzonderheid naar artikel 2, § 4, artikel 2, § 6, en artikel 3, § 6.

---

La chambre était composée de

Messieurs : J. LIGOT, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

J.-J. STRYCKMANS, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR, staatsraden,

Cl. DESCHAMPS, assesseurs de la section de législation,
P. GOTHOT, assessoren van de afdeling wetgeving,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. STRYCKMANS.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, premier auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J.-J. STRYCKMANS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. J. LIGOT.